

Галицький коледж імені В'ячеслава Чорновола

Відділення економіки та туризму



ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник директора
з навчальної роботи

Т.А. Ільчук

30.08.2019р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ З ОСНОВАМИ ОХОРОНИ ПРАЦІ

назва навчальної дисципліни

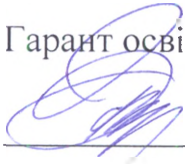
НАЙМЕНУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ	ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ, СПЕЦІАЛЬНІСТЬ, ОСВІТНІЙ РІВЕНЬ	ХАРАКТЕРИСТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
		денна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 4	Галузь знань - 24 Сфера обслуговування	Обов'язкова
		Мова викладання: українська
Загальна кількість годин – 120 год.	Спеціальність - 241 Готельно-ресторанна справа	Рік підготовки:
		1-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 год.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	Лекції:
		34
		Практичні, семінарські:
		20
		Самостійна робота:
		66
		Вид контролю: Екзамен

Розробник:

Кушнір Любов Богданівна, викладач кафедри загальної та гуманітарної підготовки

ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми



З. Ф. Бриндзя

ПОГОДЖЕНО:

Завідувач відділення економіки та туризму




С. Я. Добровольська

РЕКОМЕНДОВАНО:

Кафедрою загальної та гуманітарної підготовки
протокол № 1 від 29.08.2019р.

В. о. завідувача кафедри



Н. З. Лубкович

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ З ОСНОВАМИ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Навчальна дисципліна «Безпека життєдіяльності з основами охорони праці» передбачає опанування знаннями, вміннями та навичками вирішувати професійні завдання з обов'язковим урахуванням галузевих вимог щодо забезпечення безпеки персоналу та захисту населення в небезпечних та надзвичайних ситуаціях і формування мотивації щодо посилення особистої відповідальності за забезпечення гарантованого рівня безпеки функціонування об'єктів галузі, матеріальних та культурних цінностей в межах науково-обґрунтованих критеріїв прийнятного ризику і полягає у набутті студентами фахових компетенцій ефективно вирішувати завдання професійної діяльності з обов'язковим урахуванням вимог охорони праці та гарантуванням збереження життя, здоров'я та працездатності працівників у різних сферах професійної діяльності.

Основними видами навчання є лекції, практичні та індивідуальні заняття. Ці форми дають можливість у повному обсязі вивчити новий матеріал, закріпити його, розвивати практичні навички та діагностувати якість знань.

Мета вивчення дисципліни полягає у набутті студентом компетенції, знань, умінь і навичок для здійснення професійної діяльності за спеціальністю з урахуванням ризику виникнення техногенних аварій й природних небезпек, які можуть спричинити надзвичайні ситуації та привести до несприятливих наслідків на об'єктах господарювання, а також формування у студентів відповідальності за особисту та колективну безпеку і усвідомлення необхідності обов'язкового виконання в повному обсязі всіх заходів гарантування безпеки праці на робочих місцях.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є питання забезпечення безпечної взаємодії людини з середовищем проживання і захисту населення від небезпек у надзвичайних ситуаціях та санітарія, гігієна праці, техніка безпеки, законодавство у сфері охорони праці.

Завдання дисципліни полягає у формуванні, розвитку та удосконаленні фахових компетентностей, серед яких:

а) загальні компетентності (ЗК):

- здатність застосовувати загальнонауковий методологічний апарат;
- здатність організовувати роботу відповідно до вимог охорони праці, техніки безпеки та протипожежної безпеки в закладах готельно-ресторанного господарства при їх експлуатації;
- розуміння сутності та принципів розвитку суспільства, природи і мислення;
- здатність приймати рішення щодо безпеки в межах своїх повноважень.

б) фахові компетентності (ФК):

- здатність володіти базовими поняттями, основами теорії і практики фахової підготовки, вміння їх застосовувати;
- здатність використовувати на практиці основи діючого законодавства та відстежувати зміни в ньому;
- здатність дотримуватись вимог охорони праці та безпеки життєдіяльності під час навчання та виконання професійних завдань;
- проведення заходів з профілактики виробничого травматизму та професійної захворюваності.

Після вивчення навчальної дисципліни студент повинен показати такі

програмні результати навчання (ПРН):

- знання теорії і практики організації готельно-ресторанного господарства;
- знання системи права та законодавства у сфері готельно-ресторанного бізнесу, уміння користуватись нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність закладів;
- знання та уміння організувати роботу відповідно до вимог охорони праці, техніки безпеки та протипожежної безпеки;
- формування світогляду, усвідомлення розвитку людського буття, суспільства і природи, духовної культури;
- визначати шкідливі і небезпечні фактори на робочому місці.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів ECTS - 4	Спеціальність: 241 Готельно – ресторанна справа	Обов'язкова (нормативна) Мова викладання: українська
Кількість змістових модулів - 2		Рік підготовки:
Загальна кількість годин – 120 год.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	1-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 год.		Лекції:
		34
		Практичні, семінарські:
		20
		Самостійна робота:
66		
	Вид контролю: екзамен	

1. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Денна форма навчання				
	всьо го	у тому числі			
л		п	с	с.р	
1	2	3	4	5	6
Змістовий модуль 1. Безпека життєдіяльності людини					
Тема 1. Категорійно-понятійний апарат з безпеки життєдіяльності. Таксонометрія небезпек. Ризик як кількісна оцінка небезпек.	6	2		2	2
Тема 2. Природні загрози та характер їхніх проявів і дії на людей, тварин, рослин, об'єкти економіки	6	2			4
Тема 3. Техногенні небезпеки та їхні наслідки	8	2		2	4
Тема 4. Соціально-політичні небезпеки, їхні види та характеристики. Соціальні та психологічні фактори ризику. Поведінкові реакції населення у НС	8	2			6
Тема 5. Застосування ризик орієнтовного підходу для побудови імовірносних структурно-логічних моделей виникнення та розвитку НС.	8	2		2	4
Тема 6. Менеджмент безпеки, правове забезпечення та організаційно-функціональна структура захисту населення та адміністративні територіальні одиниці у НС	6	2			4
Тема 7. Управління силами та засобами об'єктів господарювання під час НС	8	2		2	4
Разом за змістовим модулем 1.	50	14		8	28
Змістовий модуль 2. Основи охорони праці					
Тема 8. Предмет і завдання дисципліни. Виробниче середовище	4	2			2
Тема 9. Умови праці на виробництві, їх класифікація і нормування	6	2		2	2
Тема 10. Законодавство України про охорону праці	6	2			4
Тема 11. Види відповідальності за порушення законодавства	5	2		2	1
Тема 12. Державне управління охороною праці та організація охорони праці на виробництві	8	2			6
Тема 13. Аналіз і профілактика травматизму і професійних захворювань	6	2		2	2
Тема 14. Повітря робочої зони	8	2			6
Тема 15. Захист від шуму і вібрації	10	2		2	6
Тема 16. Електробезпека на виробництві	10	2		2	6
Тема 17. Основи пожежної профілактики на виробничих об'єктах	7	2		2	3
Разом за змістовим модулем 2.	70	20		12	38
Разом	120	34		20	66

3. ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ, ОСНОВИ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Змістовий модуль 1. Безпека життєдіяльності людини

Тема 1. Категорійно-понятійний апарат з безпеки життєдіяльності, таксономія небезпек. Ризик як кількісна оцінка небезпек

Модель життєдіяльності людини. Головні визначення – безпека, загроза, небезпека, надзвичайна ситуація, ризик. Безпека людини, суспільства, національна безпека. Аксіоми безпеки життєдіяльності. Методологічні основи безпеки життєдіяльності. Системний підхід у безпеці життєдіяльності. Таксономія, ідентифікація та квантифікація небезпек. Види небезпек: вибухопожежна, пожежна, радіаційна, фізична, хімічна. Критерії переходу небезпечної події у НС, одиниці виміру показників класифікаційної ознаки НС та їхні порогові значення у природному середовищі, виробничій, транспортній та інших сферах життєдіяльності. Класифікація НС за причинами походження, територіального поширення і обсягів заподіяних або очікуваних збитків.

Тема 2. Природні загрози та характер їхніх проявів і дії на людей, тварин, рослин, об'єкти економіки

Характеристика небезпечних геологічних процесів і явищ: землетрус, карст, осідання ґрунтів над гірничими виробками, зсув, обвал, ерозія ґрунту. Вражаючі фактори, що ними формуються, характер їхніх проявів та дії на людей, тварин, рослин, об'єкти економіки та навколишнє середовище.

Негативний вплив на життєдіяльність людей та функціонування об'єктів економіки в умовах проявів вражаючих факторів небезпечних метеорологічних явищ: сильного вітру, урагану, смерчу, шквалу, зливи, сильної спеки, морозу, снігопаду, граду, ожеледі.

Небезпечні гідрологічні процеси і явища: підтоплення, затоплення повеневими або паводковими водами, талими водами та в поєднанні з підняттям ґрунтових вод, підтоплення внаслідок затору льоду, вітрові нагони. Вражаючі фактори, що ними формуються, характер їхніх проявів та наслідки.

Пожежі у природних екосистемах (ландшафтна, лісова, степова, торф'яна пожежа). Вражаючі фактори природних пожеж, характер їхніх проявів та наслідки.

Тема 3. Техногенні небезпеки та їхні наслідки

Техногенні небезпеки та їх вражаючі фактори за генезисом і механізмом впливу. Класифікація, номенклатура і одиниці виміру вражаючих факторів фізичної та хімічної дії джерел техногенних небезпек.

Промислові аварії, катастрофи та їхні наслідки. Рівні виробничих аварій в залежності від їхнього масштабу.

Небезпечні події на транспорті та аварії на транспортних комунікаціях. Вимоги до транспортування небезпечних речовин. Маркування небезпечних вантажів з небезпечними речовинами.

Загальні поняття про основи теорії розвитку та припинення горіння. Етапи розвитку пожежі. Зони горіння, теплового впливу, задимлення, токсичності. Небезпечні для людини фактори пожежі. Вибух. Законодавча база в галузі пожежної безпеки. Основи забезпечення пожежної безпеки підприємств, установ, організацій, Відповідальність за порушення (невиконання) вимог пожежної безпеки.

Джерела радіації та одиниці її вимірювання. Класифікація радіаційних аварій за

характером дії і масштабами. Фази аварій та фактори радіаційного впливу на людину. Механізм дії іонізуючих випромінювань на тканини організму. Ознаки радіаційного ураження. Нормування радіаційної безпеки. Чорнобильська катастрофа: події, факти, цифри. Категорії зон радіоактивно забруднених територій внаслідок аварії на ЧАЕС.

Класифікація небезпечних хімічних речовин за ступенем токсичності, здатності до горіння, впливом на організм людини. Характеристика класів небезпеки згідно із ступенем їхньої дії на організм людини. Організація дозиметричного й хімічного контролю.

Тема 4. Соціально-політичні небезпеки, їхні види та характеристики. Соціальні та психологічні фактори ризику. Поведінкові реакції населення у НС

Глобальні проблеми людства: глобальна біосферна криза, ресурсна криза, мирне співіснування, припинення гонки озброєння та відвернення ядерної війни, ліквідація небезпечних хвороб.

Соціально-політичні конфлікти з використанням звичайної зброї та засобів масового ураження.

Види тероризму. Збройні напади, захоплення й утримання об'єктів державного значення; встановлення вибухового пристрою у багатолюдному місці, установі (організації, підприємстві), викрадання зброї та небезпечних речовин з об'єктів їхнього зберігання, використання, перероблення або під час транспортування. Класифікація об'єктів щодо забезпечення захисту від терористичних дій.

Сучасні інформаційні технології та безпека життєдіяльності людини. Особливості впливу інформаційного чинника на здоров'я людини та безпеку суспільства.

Соціальні фактори, що впливають на життя та здоров'я людини. Корупція і криміналізація суспільства.

Шкідливі звички, соціальні хвороби та їхня профілактика. Алкоголізм та наркоманія. Поводження людини в натовпі.

Тема 5. Застосування ризик орієнтованого підходу для побудови імовірнісних структурно-логічних моделей виникнення та розвитку НС

Загальний аналіз ризику і проблем безпеки складних систем, які охоплюють людину (керівник, оператор, персонал, населення), об'єкти техносфери та природне середовище. Індивідуальний та груповий ризик. Концепція прийняттого ризику.

Головні етапи кількісного аналізу та оцінки ризику. Методичні підходи до визначення ризику. Експертні методи оцінювання ризиків.

Тема 6. Менеджмент безпеки, правове забезпечення та організаційно-функціональна структура захисту населення та адміністративні територіальні одиниці у НС

Правові норми, що регламентують організаційну структуру органів управління безпекою та захистом у НС, процеси її функціонування і розвитку, регламентацію режимів запобігання і ліквідації НС.

Структурно-функціональна схема державного управління безпекою та захистом у НС в Україні з урахуванням правового статусу і повноважень органів влади.

Загальні норми законодавства, підзаконних актів, стандарти і технічні умови, технічні і адміністративні регламенти, що регламентують принципи і механізми регулювання безпеки, зниження ризиків і пом'якшення наслідків НС.

Тема 7. Управління силами та засобами об'єктів господарювання під час НС

Порядок надання населенню інформації про наявність загрози або виникнення НС, правил поведінки та способів дій в цих умовах.

Сутність і особливості оперативного управління за умов виникнення НС. Міські, заміські, запасні та пересувні пункти управління в НС. Спеціально уповноважений керівник та штаб з ліквідації НС. Сили і засоби постійної готовності.

Мета і загальна характеристика рятувальних та інших невідкладних робіт. Техніка, що застосовується при ліквідації наслідків НС. Організація взаємодії сил при проведенні аварійно-рятувальних робіт та основних видів забезпечення у зоні НС.

Технічні засоби і способи проведення дезактивації, дегазації та дезінфекції території, техніки, транспорту, будівель, приміщень, одягу, взуття і засобів захисту, продовольства, води, продовольчої сировини. Дезактивує, дегазує та дезінфікує розчини.

Змістовний модуль 2 «Основи охорони праці»

Тема 8. Предмет і завдання дисципліни. Виробниче середовище і його вплив на людину

Вступ. Загальні питання охорони праці.

Стан охорони праці, виробничого травматизму та професійної захворюваності в Україні та інших країнах. Невиробничий травматизм в Україні, статистика, основні причини невинного травматизму, шляхи попередження.

Основні поняття у галузі охорони праці, їх терміни та визначення: умови праці, шкідливі та небезпечні виробничі фактори, класифікація їх; нещасні випадки на виробництві та професійні захворювання, їх класифікація і причини, безпека праці тощо.

Предмет, структура, зміст, мета курсу "Основи охорони праці" як навчальної дисципліни, його місце та роль у формуванні освітньо-кваліфікаційного рівня, зв'язок з дисциплінами "Безпека життєдіяльності", "Основи екології", іншими загальноосвітніми та спеціальними дисциплінами.

Виробниче середовище. Фактори виробничого середовища і їхній вплив на людину. Характеристика небезпечних та шкідливих виробничих чинників. Вплив втомленості на безпеку праці. Заходи щодо зменшення втомленості.

Тема 9. Умови праці на виробництві, їх класифікація і нормування

Аналіз умов праці. Загальна класифікація умов праці. Фактори, що впливають на умови праці. Гігієнічна класифікація умов праці. Ергономічні вимоги до робочих місць. Атестація робочих місць за умовами праці. Забезпечення безпеки праці. Продуктивність праці та працездатність людини. Естетика на виробництві. Кольори та знаки безпеки.

Причини нещасних випадків і професійних захворювань. Основні заходи по запобіганню нещасних випадків та професійних захворювань. Профілактика травматизму та захворювань. Методи аналізу травматизму і профзахворювань.

Тема 10. Законодавство України про охорону праці

Законодавча та нормативна база України про охорону праці. Основні законодавчі акти про охорону праці: Конституція України, Закони України «Про охорону праці», «Про використання ядерної енергії та радіаційний захист», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», Кодекс законів про працю України, Кодекс цивільного захисту України.

Основні положення законодавства України про працю та охорону праці:

- основні принципи державної політики в галузі охорони праці;
- права громадян на охорону праці при укладанні трудового договору та під час роботи;
- соціальне страхування від нещасних випадків і професійних захворювань;
- права працівників на пільги і компенсації за важкі та шкідливі умови праці;
- обов'язки роботодавця щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці;
- обов'язки працівника щодо виконання вимог нормативних актів про охорону праці;

- гарантії охорони праці жінок, обмеження застосування праці жінок залежно від умов праці
- охорона праці неповнолітніх
- медичні огляди при прийнятті на роботу та в період роботи.

Тема 11. Види відповідальності за порушення законодавства. Нормативно-праві акти про охорону праці

Державні міжгалузеві та галузеві нормативні акти про охорону праці (норми, правила, положення, інструкції, переліки тощо). Кодування міжгалузевих і галузевих нормативних актів про охорону праці. Нормативні акти про охорону праці, що діють у межах підприємства.

Дисциплінарна, адміністративна, матеріальна та кримінальна відповідальність за порушення законодавства та нормативних актів про охорону праці, за створення перешкод для діяльності посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці і представників професійних спілок.

Закон України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасних випадків на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності”.

Тема 12. Державне управління охороною праці та організація охорони праці на виробництві

Органи державного управління охороною праці: Кабінет Міністрів України, органи державного нагляду за охороною праці, міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування. Компетенція і повноваження цих органів в галузі охорони праці, їх функції.

Основні функції управління охороною праці. Державний нагляд і громадський контроль за охороною праці. Управління охороною праці на виробництві та обов’язки роботодавця. Система управління охороною праці (СУОП). Організація служби охорони праці. Положення про службу охорони праці, їх основні завдання, функціональні обов’язки та права. Комісія з питань охорони праці.

Навчання та перевірка знань з питань охорони праці. Навчання та систематичне підвищення рівня знань працівників з питань охорони праці - один з основних принципів державної політики в галузі охорони праці.

Інструктажі з питань охорони праці. Види інструктажів. Порядок проведення інструктажів для працівників. Інструкції з охорони праці.

Контроль за станом охорони праці. Фінансування охорони праці.

Тема 13. Аналіз і профілактика травматизму і професійних захворювань

Виробничі травми, професійні захворювання. Нещасні випадки, пов’язані з виробництвом. Профілактика травматизму та захворювань. Методи аналізу травматизму і профзахворювань. Правова класифікація нещасних випадків. Розслідування нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві. Вимоги закону України «Про охорону праці» щодо розслідування нещасних випадків, розслідування та введення обліку нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на виробництві».

Тема 14. Повітря робочої зони

Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», основні його вимоги щодо організації, розміщення виробництва та створення умов праці, що відповідають санітарним нормам.

Поняття «виробнича санітарія», поняття «гігієна праці», її значення.

Повітря робочої зони. Мікроклімат виробничих приміщень. Нормування та контроль параметрів мікроклімату. Загальні заходи та засоби нормалізації параметрів мікроклімату.

Вплив шкідливих речовин на організм людини. Гранично-допустима концентрація шкідливих речовин в повітрі робочої зони.

Промисловий пил, шкідливість хімічних речовин і їх вплив.

Вентиляція виробничих приміщень. Види вентиляції. Природна вентиляція.

Освітлення виробничих приміщень. Види виробничого освітлення.

Тема 15. Захист від шуму і вібрації

Вібрація, дія на організм, норми і методи захисту.

Шум, ультразвук та інфразвук, норми і методи захисту.

Електромагнітні поля, вплив на людину, методи захисту.

Іонізуючі випромінювання, дія на організм. Методи та засоби захисту: екранування, захист часом, відстанню, будівельно-планувальні рішення, зонування приміщень і територій, заходи та засоби індивідуального і колективного захисту.

Тема 16. Електробезпека на виробництві. Безпечна експлуатація електронно-обчислюваних машин (ЕОМ)

Поняття «електробезпека», «електротравма», та «електротравматизм».

Електротравматизм в Україні. Особливості електротравматизму. Дія електричного струму на людину. Фактори, що впливають на наслідки ураження електричним струмом. Види електротравм. Системи засобів та заходів безпечної експлуатації електроустановок. Класифікація приміщень за ступенем небезпеки ураження електричним струмом. Надання першої допомоги при ураженні електричним струмом. Правила техніки безпеки під час роботи за комп'ютером.

Вимоги до організації робочих місць.

Рекомендації щодо режиму парці та відпочинку під час роботи за комп'ютером.

Фактори, що впливають на функціональний стан користувачів комп'ютерів.

Загальні вимоги безпеки до технологічного обладнання та процесів.

Безпечність технологічного обладнання. Безпечність технологічного процесу. Вимоги безпеки щодо організації робочих місць.

Безпека при експлуатації систем під тиском. Посудини, що працюють під тиском.

Тема 17. Основи пожежної профілактики на виробничих об'єктах

Основи пожежної профілактики на виробничих об'єктах.

Основні поняття та значення пожежної безпеки. Основні нормативні документи, що регламентують вимоги пожежної безпеки. Визначення понять “пожежа” та “пожежна безпека”. Основні причини пожеж, статистика та динаміка пожеж. Пожежонебезпечні властивості матеріалів та речовин. Вогнегасильні речовини. Первинні засоби гасіння пожежі. Евакуація людей. Правила поведінки та заходи безпеки при виникненні пожеж.

4. ПОРЯДОК ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань студентів з навчальної дисципліни здійснюється шляхом проведення контрольних заходів, які включають *поточний контроль, модульний контроль, виконання індивідуального завдання, підсумковий контроль у формі заліку.*

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних і семінарських занять і має на меті перевірку знань студентів з окремих тем та рівня їх підготовленості до виконання конкретної роботи.

Ключовими формами та методами демонстрації студентами результатів навчання при поточному контролі є:

робота в малих групах – спільне опрацювання групою студентів окремих проблемних питань з наступною демонстрацією результатів засвоєння навчального матеріалу;

презентація – виступи перед аудиторією для висвітлення окремих питань, індивідуальних завдань, реферативних досліджень тощо;

дискусія – обґрунтування власної позиції у вирішенні проблемних питань криміналістичного характеру;

кейс-метод – аналіз конкретних ситуацій, що дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності; передбачає застосування ситуативних задач.

Результати поточного контролю за семестр визначаються як середня з поточних оцінок за 100-бальною шкалою, відображених у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи.

Модульний контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання після закінчення логічно завершеної частини лекційних та практичних (семінарських) занять з певного змістового модуля.

Основною формою модульного контролю завдання, які включають як перевірку теоретичних положень курсу, так і розв'язування практичних завдань.

Оцінки з модульного контролю за 100-бальною шкалою відображаються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи і включаються як окремий заліковий модуль до залікового кредиту.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – форма організації навчання, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконують студенти самостійно під керівництвом викладачів. Як правило, індивідуальні завдання виконуються окремо кожним студентом.

ІНДЗ є видом позааудиторної індивідуальної роботи студента навчального, навчально-дослідницького характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни і завершується оцінюванням.

Метою ІНДЗ є самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань студента з навчального курсу та розвиток навичок самостійної роботи. ІНДЗ це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, вмінь і навичок, отриманих у процесі лекційних, семінарських занять, охоплює тему, декілька тем або зміст навчальної дисципліни в цілому.

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, а оцінка включається до залікового кредиту як окремий заліковий модуль.

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену, який передбачає перевірку розуміння студентом теоретичного та практичного програмного матеріалу в цілому, здатності комплексно та творчо використовувати накопичені знання та уміння, формувати власне ставлення до певної проблеми, обґрунтовувати свою фахову позицію тощо.

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, а оцінка включається до залікового кредиту як окремий заліковий модуль.

У процесі відповіді виявляються наступні рівні знань: високий, добрий, посередній, недостатній.

Високий рівень знань: оцінка в межах від 90 до 100 балів. Ставиться за повні і правильні відповіді студента на усі запитання. При цьому необхідно, щоб студент умів логічно

мислити, вільно використовувати набуті теоретичні знання при аналізі факторів виробничого середовища.

Добрий рівень знань оцінюється у межах 75 – 89 балів. Студент аргументовано викладає матеріал, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей та похибок у логіці викладу теоретичного матеріалу. Він володіє базовими правовими термінами, поняттями та категоріями з вказаної теми, але самостійно нездатний проаналізувати умови праці за шкідливими факторами.

Посередній рівень знань оцінюється в межах 60 – 74 балів. Студент в основному знає матеріал теми, рекомендовану літературу, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань, відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища.

Недостатній рівень знань оцінюється в межах до 60 балів. Студент не опанував зміст теми, вкрай слабо знає рекомендовану літературу, не володіє базовими поняттями, термінами, категоріями. Відсутнє логічне та наукове мислення, практичними навичками не володіє.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ:

За шкалою коледжу	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90–100	відмінно	A (відмінно)
85–89	добре	B (добре)
84-75		C (добре)
67–74	задовільно	D (задовільно)
60-66		E (задовільно)
35 – 59	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
0 – 34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

Підсумкова оцінка за 100-бальною шкалою розраховується як середня у відповідності з ваговими коефіцієнтами, величина яких залежить від значення кожного з контрольних заходів, що проводяться під час вивчення навчальної дисципліни.

	Модуль 1 (поточне опитування)	Модуль 2 (підс. мод. контр.)	Модуль 3 (ІНДЗ)	Модуль 4	Підсумкова оцінка
Вагові коефіцієнти, %	40	20	10	30	100
Розрахунок оцінки в балах	80	85	90	80	82

Приклад розрахунку підсумкової оцінки в балах:

$$O = 80 * 0,4 + 85 * 0,2 + 90 * 0,1 + 80 * 0,3 = 82$$

5.ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для якісного засвоєння курсу необхідна систематична та усвідомлена робота студентів в усіх видах навчальної діяльності: лекції, семінари-практикуми, консультації, самостійна робота як індивідуальна, так і під керівництвом викладача.

При проведенні аудиторних занять домінуючими є лекційно-проблемні, індивідуально-диференційовані, особистісно-орієнтовані форми проведення занять та технології, спрямовані на організацію самоосвіти студента.

При проведенні практичних занять використовуються активні форми проведення занять: евристичні бесіди, дискусії, тощо.

Крім того, така робота повинна бути індивідуалізованою з врахуванням рівня творчих можливостей студента, його навчальних здобутків, інтересів, навчальної активності тощо.

Склад методичного забезпечення дисципліни:

- робоча навчальна програма;
- опорні конспекти лекцій;
- матеріали для виконання семінарських та практичних занять;
- матеріали тестового контролю з дисципліни;
- завдання для виконання самостійної роботи;
- засоби поточного та підсумкового контролю (завдання для підсумкових модульних робіт, перелік питань для проведення залікового та екзаменаційного контролю).

Навчально-методичне забезпечення розміщено в електронному форматі в навчально-інформаційному середовищі коледжу на базі Moodle з відкритим доступом для студентів.

Інструменти, обладнання та комп'ютерне забезпечення

Електронні енциклопедії, довідники, мультимедійні засоби у вільному доступі в Інтернет, комп'ютерні презентації за темами курсу, відкриті державні реєстри.

Список рекомендованих джерел:

Основна література:

1. Лапін В.М. Основи охорони праці: навч. посіб. Львів: ЛБі НБУ, 2006. с. 142.
2. Безпека життєдіяльності: підручник для студентів вищих навчальних закладів/ кол. авторів; за ред. І.Я. Коцана; Харків: Фоліо, 2014. 462с.
3. Піскунова Л.Е., Л.Е. Піскунова, В.А. Прилипко, Т.О. Зубок.: навч. посіб. Безпека життєдіяльності: підручник, К.: ВЦ «Академія», 2014. 224с.
4. Яремко З.М. Безпека життєдіяльності: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 320с.
5. Джигирей В.С., Жидецкий В.Ц. навч. посіб. Безпека життєдіяльності. Львів: Афіша, 1999. 254с.
6. Лапін В.М. Безпека життєдіяльності людини: навч. посіб. Львів: 2002. 186с
7. Бедрій Я.І. Безпека життєдіяльності: короткий термінологічний словник: Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2014. 160с.
8. Н.І. Андрейчук, Ю.В. Кіт, С.В. Шибанов, О.В. Шерстньова. Охорона праці : навч. посіб. Львів: Видавництво Львівська політехніка, 2012. 276 с.
9. Атаманчук П.С., Мендерецький В.В., Панчук О.П., Чорна О.Г. навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2011. 224 с.
10. Бедрій Я.І. Основи охорони праці: навч. посіб. 4-е вид. перероб. і доп. Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2014. 240 с.
11. Русаловський А. В. Правові та організаційні питання охорони праці:
12. Навч. посіб. 4-те вид., допов. і перероб. К.: Університет «Україна», 2009. 295 с.
13. Катренко Л.А., Кіт Ю.В., Пістун І. П. Охорона праці. Курс лекцій.
14. Практикум: Навч. посіб. Суми: Університетська книга, 2009. 540 с.
15. Гогіташвілі Г.Г., Лапін В.М. Основи охорони праці: навч. посіб. 4-те вид., допов. і перероб. К.: Знання, 2008. 302 с.
16. Грибан В. Г., Негодченко О. В. Охорона праці: навч. посібник. 2-ге вид., К.: Центр учбової літератури, 2011. 280 с.
17. Івах Р.М., Бедрій Я.І., Білінський Б.О., Козяр М.М. Основи охорони праці: Навч. посіб. 4-те вид., перероб. і доп. Під редакцією Івах Р.М. К.: Кондор, 2010. 464 с.
18. Атаманчук П.С, Мендерецький В.В., Панчук О.П., Білий Р.М. Охорона праці в галузі: Навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2013. 322 с.
19. Смирнитська М.Б., Тріщ Р.М. Охорона праці в галузі. Ресторанне господарство та торгівля: Навч. посіб. Х: Світ Книг, 2014, 362 с.

Додаткова література

1. Конституція України: офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96с.
2. Кодекс законів про працю України
3. Законодавство України про охорону праці. Том 1,2,3. Київ: Основа 1995-1996рр.
4. Закон України «Про охорону праці» Голос України, 2002, №239 (2990)(17.12.2002)
5. Науково-практичний коментар до Закону України «Про охорону праці» -К : «Основа», 1996, 528с.
6. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, які спричинили втрату працездатності», Відомості Верховної Ради, 1999 (зі змінами від 17.02.2002).
7. Порядок розслідування та введення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 № 1112.
8. НПАОП 0.00-4.09-07 «Типове положення про комісію з питань охорони праці підприємства». Наказ Держгірпромнагляду від 21.03.2007 р. № 55.
9. НПАОП 0.00-4.12-05 «Типове положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці». Наказ Держнаглядохоронпраці від 26.01.2005 р. № 15.
- 10.НПАОП 0.00-4.15-98 «Положення про розробку інструкцій з охорони праці». Наказ Держнаглядохоронпраці від 29.01.1998 р. № 9.
- 11.НПАОП 0.00-4.21-04 «Типове положення про службу охорони праці». Наказ Держнаглядохоронпраці від 15.11.2004 р. № 255.
- 12.НПАОП 0.00-6.03-93 «Порядок опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві». Наказ Держнаглядохоронпраці від 21.12.1993 р. № 132.

Інтернет-ресурси

1. <http://www.dnopr.kiev.ua> - Офіційний сайт Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду(Держгірпромнагляду).
2. <http://www.mon.gov.ua> - Офіційний сайт Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.
3. <http://www.social.org.ua> - Офіційний сайт Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України.
4. <http://base.safework.ru/iloenc> - Энциклопедия по охране и безопасности труда МОТ.
5. <http://base.safework.ru/safework> - Библиотека безопасного труда МОТ.
6. <http://www.nau.ua> - Інформаційно-пошукова правова система «Нормативні акти України (НАУ)».
7. <http://www.oxpaha.ru> - ОХРАНА. Интернет-газета о безопасности.
8. „Безпека життєдіяльності, основи охорони праці” – ID ЕНК – 4656.
9. <https://mon.gov.ua> – Мінстерство освіти і науки України.
10. <http://dsp.gov.ua> – Державна служба України з питань праці.

11. <http://www.dsns.gov.ua> – Державна служба України з надзвичайних ситуацій.
12. <http://www.nau.ua> – Інформаційно-пошукова правова система „Нормативні акти України (НАУ)”.